

ytringsfrihed, som skal forsvares, uanset hvad man så kan mene om ytringerne.

Men jeg synes, jeg hører ministeren være åben over for, at man rent faktisk skulle kunne indføre nogle regler, hvor nogle bestemte mennesker, her imamer, på baggrund af hvad de ytrer sig om, skulle kunne udvises af landet, og der vil jeg bare sige, at så kan vi jo altid diskutere, hvem det egentlig er, der kommer med ytringer, som kan bringe andres sind i kog. Jeg tror ikke, det kun er imamerne, der er ansvarlige for sådanne ytringer i den her debat.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen for dem, der får et særligt ophold som religiøse forkyndere, så er det faktisk allerede sådan i dag – det skal vi lige holde os til – at vi i disse tilfælde taler om, at man har fået dom for det ved domstolene.

Hvis man som en, der har ophold som religiøs forkynner i Danmark, har fået dom for at fremsætte trusler, har fået dom for at fremsætte udtalelser, der tilstræber at fremkalde voldshandlinger eller hærværk, eller hvis man har fået dom for at fremsætte forhånende udtalelser, så kan man blive frataget sit opholdsgrundlag som religiøs forkynner. Men det er inden for domstolenes rammer, det er dem, der afgør det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.25

Spm. nr. S 2829

9) Til familie- og forbrugerministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at antallet af voksne pr. barn i landets daginstitutioner er faldet i perioden fra 1990 til i dag i en størrelsesordenen, så der skulle ansættes ca. 9.000 voksne i institutionerne, hvis normeringerne skulle være på niveau med 1990, og hvordan stemmer dette overens med regeringens angivelige mål om forbedringer på børnepasningsområdet?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Forleden dag kom en rapport fra BUPL, som bl.a. påviste, at der fra 1990 og op til 2003 var sket systematiske nednormeringer af pædagoger i vores daginstitutioner, sådan at man skulle ansætte 9.000 flere pædagoger, hvis man skulle op på niveauet for år 2000. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at høre familiemini-

sterens holdning til, at der er sket den her forringelse.

Jeg ved godt, at det jo i vid udstrækning også er sket i den tidligere regerings tid, men alligevel står vi på nuværende tidspunkt med et problem med hensyn til normeringerne, som jeg vil høre hvad familieministeren har tænkt sig at gøre ved.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu stiller hr. Jørgen Arbo-Bæhr jo et helt nyt spørgsmål, som ikke er det spørgsmål, der er stillet i spørgetiden til i dag. I spørgetiden til i dag er der spurgt, om jeg kan bekræfte, at antallet er faldet med 9.000 i perioden, ikke hvad min holdning er til det.

Forholdet er faktisk det, at jeg ikke kan bekræfte, at der er sket et fald på 9.000 i den pågældende periode. Det må jeg afkræfte. Og derfor falder forudsætningen for hr. Jørgen Arbo-Bæhrs mundtlige tilføjelse til spørgsmålet i dag, nemlig hvad min mening er om, at det er faldet, og hvad jeg vil gøre ved det. Det er ikke faldet, så jeg har ikke nogen mening om, at det er faldet, for det er det ikke. Og jeg vil heller ikke gøre noget ved det, for det er ikke faldet med 9.000.

Det er faktisk sådan, at i vuggestuerne er der, hvis man korrigerer for de ændringer i åbnings-tiderne, der har fundet sted i perioden, og hvis vi sammenligner 1991 med 2000, 26 ekstra ansatte, og hvis man i samme periode, altså fra 1991 til 2000, vurderer børnehaverne, er der 390 færre ansatte, men det er jo slet ikke tal – hverken det, der går op, eller det, der går ned – som overhovedet er i nærheden af 9.000.

Når jeg nævner årene 1991-2000, er det ikke et eller andet smart forsøg på at komme uden om nogle perioder, der er kritiske, så er det simpelt hen, fordi det er en sammenlignelig periode; der sker ændringer i statistikgrundlaget undervejs i den periode, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr refererer til, og derfor kan man slet ikke foretage en direkte sammenligning af tallene tilbage fra 1990 og til i dag.

Men i øvrigt taler vi her om, at der i alt i de to institutionstyper er ca. 27.300 fuldtidsansatte i 2000, et antal, der skulle have været 27.600, hvis vi havde en sammenlignelig opgørelse for de 10 år. Men jeg må afkræfte tallet på de 9.000.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen lad os så bare som udgangspunkt sige, at familieministeren har ret. Lad os bare antage, at